

ՕՏԱՐ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐ.

ՌՈՒՍԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻ.

Օրով քաղաքում կազմուել է եկեղեցական — հնագիտական մի յանձնաժողով: Ընկերութեան նպատակն է ուսումնասիրել յատկապէս Օրովի թեմի եկեղեցական հուրթիւնները, պահպանել, որչափ հնար է, աւերմունքից և կորստից, երևան հանել նորերը, տալով նոցա նկարագրութիւնները, ուսումնասիրել տեղական զանազան եկեղեցական ծէսերն ու արարողութիւնները ևն.։ Առ այժմ յանձնաժողովի զխաւոր նպատակն է կազմել Օրովի թեմի բոլոր վանքերի, եկեղեցիների, ծխականների նիստ ու կացի տեղադրը: Յանձնաժողովն ունի իւր առանձին եկեղեցական—հնագիտական թանգարանը, որ բացուել է տեղական առաջնորդարանում:

— Մուսաց քարոզչական ընկերութիւնների տարեկան տեղեկագիրը ի միջի այլոց մասնացոյց է անում, թէ որպիսի եռանդ և զոհարերութիւն են յանձն անում միտինարները հետու անկիւններում այլազան ցեղերին քրիստոնէայ դարձնելու համար: Եակուտի շրջանում, այդ շրջուն քարոզիչներից մէկը, անցեալ տարուայ ընթացքում ոտքով շրջել է 1300 վ. տարածութիւն, մեծ մասամբ անմարդաբնակ, օրական մինչև 60 վ. ճանապարհ կտրելով որ և է ծխականատարութեան համար, գիշերելով բաց երկնքի տակ, անտանելի ցրտերի և բուքի մէջ, շատ անգամ անանցանելի ձիւնապատ խորութիւններ ձեղքելով: Մի ուրիշը, որ քարոզում էր եակուտներին և թունգուզներին 1270 վ. է անցել ձիւնապատ անապատներով, քարոզչին միայն վիճակուած նեղութիւններ յանձն անելով: Մի երրորդը 99 թ. 31/2 հազար վ. աւելի է կտրել սառցային աշխարհի մոռացուած անկիւններում և ինքնագոհութեան գնով այլասեռ ժողովրդի բորտաներին պահպանել: Այդ շրջունէս քարոզիչներից մէկը իւր ճանապարհորդութեան համար գրում է, «նորադարձների պահպանութիւնը, ծխական արարողութիւններն անթերի կատարելը, հօտի միթիւրութիւնը ոչինչ արգելք չեն ճանաչում. քարոզիչը ամեն բոլոր պատրաստ է անմարդաբնակ, փոքրիկ կամ աններից իսկ զուրկ սառցային անապատներով առաջ գնալ որ և է Եակուտի տայգայում» պահանջուած քրիստոնէական օգնութիւնն ու սեր բաշխելու. թէևս գրում է նա, սովորական է դարձած ստել, որ մենք ճանապարհորդում ենք երբեմն ոչ—ոտքով, բայց դա միայն անուամբ է. օրական տանեակ վերասեր անցնել այդ անտանելի տեղերով սովորական բան է մեզ համար. բայց այդ ճանապարհորդութիւնը նոյն իսկ ամանն [այլ ևս չեմ ա-

սում ձմեռուայ համար, երբ սարսափելի ցրտերին մարդ զգայնութիւնն իսկ կորցնում է] անտանելի է և բաղմամբ ճախորդութիւնների հետ կապուած:— մնականների անհամար բազմութիւն, մի կատարեալ ամպի կտոր, ամեն կողմից շրջապատում են ճանրորդին և իւր գրաստը. մեր ուտելիքն ամբողջ ժամանակը՝ միայն չոր պարսիմատ է, թէ (եթէ այդ էլ կայ). Զուր վերցնում ենք լճակներից, որ համարեա միշտ կասկածելի յատկութիւն ունին, անթիւ մեղակներով և մանր էակներով հարուստ. երբեմն գիշերում ենք եակուտների իւրտերում, նոցա հոտած և զագիր սենեակներում, որտեղ քնելու կամ հանգստանալու մասին մտածելը մեղք կլինէր, բոլորներն ենք հաշուում, թէ երբ այդ մքրած և անբարեհամբոյր որջից դուրս կգանք: Մեծ բաղաւորութիւն է եթէ քարոզիչը ճանապարհորդ է ձիով, կըլեկուտներով, շներով կամ նաւակով:

— Նոյեմբ. 16-ին Պետերբուրգի քաղաքային խորհրդի դահլիճում գումարուել է տարրական դպրոցների աշխարհական և եկեղեցական կրօնուսուցչների առաջին ժողովը: Նարպի Նիկոն եպիսկոպոսի նախագահութեամբ: Այսպիսի ժողովներ նորութիւններ չեն Պետերբուրգի դպրոցների համար. դեռ ևս 1881 թ. ից Պոլխազով աւագերէջի նախագահութեամբ եղած երեք այդպիսի խորհրդակցութիւնների վիճիւնները դործադրուած էին դպրոցներում մինչև այժմ: Բնան տարի անցնելուց յետոյ՝ նորից ծագում է նոյն խնդրի կանոնաւորութեան հարցը 95 կրօնուսուցչների խորհրդակցութեամբ: Նիկոն եպիսկոպոսը ժողովի բացման ճախ մէջ յիշեց մետրոպոլի ցանկութիւնը այս ժողովի գումարման և խորհրդակցութեան մասին: Ապա նախագահը իւր կողմից անձնակոն փորձառութեան հիման վերայ բացատրեց ժողովի գումարման առիթն ու նպատակը, ծարրական դպրոցների մէջ կրօնի դասաւանդութեան զանազան եղանակներ են նկատուում, այդ տարբերութիւններից էլ բաղմամբ տարակուսանքներ և դժուարութիւններ ծագում: Այդ տարակուսանքները վերացնելու, դասաւանդութեան միաձեւութիւն հաստատելու և ծրագրից օգտակար կերպով գործադրելու համար կոչուած է ժողովը միջոցներ գտնելու և որոշելու: Կրօնի դասատուների պատրաստութեան մէջ ևս մեծ տարբերութիւններ կան. ոմանք ձեւմարանաւարտ են, ոմանք դպրանոցաւարտներ, ոմանք թերակատար դպրոցականներ, կան մինչև իսկ այնպիսի ուսուցիչներ, որ ոչ մի տեղ կանոնաւոր ուսումն չեն ստացել, ժողովի զխաւոր նպատակներից մէկը պիտի լինի այսպիսի բաղմամբ պատրաստութիւն ունեցող դասատուների մէջ մտքերի շփումն յառաջ բերել, որպէս զի անփորձներն ու անպատրաստները կատարելագոյնների օրինակին հետեւեն:

Առաջին ժողովը միայն նախապատրաստական խորհուրդ էր. հետևեալ ժողովներն համար ուսուցիչները տեղեկութիւններ պիտի հաւաքեն ընդ-հանրութեան մասշեղի անելու համար:

— Պենսիլնի հոգևոր դպրանոցին կից գոյութիւն ունի չքաւոր աշակերտներին օգնելու մի ընկերութիւն. Հաստատութեան կազմակերպելու պատճառը եղել են երկու ամուսիններ պ. և Կ. Ներոնովները՝ միանգամայն 12000 ր. նուիրելով այդ նպատակին: 1899 թ. հաշուից երևում է, որ ընկերութիւնը բաղկացած է 4 պատուոյ, 9 մշտական և 116 խիական անդամներից: Նոյն թուի մուտքը եղել է 1791 մ. 57 կ. և ծախս 1371 մ. 52 կ.: Զքաւոր աշակերտներին օգնում են հազուստ կոչիկ և գրբեր մատակարարելով: Ընկերութեան դրամադրուիը 7 տարուայ մէջ հասել է 15,429 մ. 11 կ.: չհաշուելով տարեցտարի արած օգնութիւնները: Ուշադրութեան արժանի է յատկապէս մի կէտ. դասագրքեր մատակարարելուց զամ ընկերութիւնը աշակերտական մատնադարան է կազմում, իւրաքանչիւր տարի հետզհետէ ձօնացնելով այդ բարենպատակ հաստատութիւնը:

Ի նշայն օգտակար կիներ նման հաստատութիւններ ունենալ մեր հոգևոր պարոնների համար:

— Մոսկուացի յայտնի բարեգործ Բ. Ա. Բախրուշինը կարևոր նշանակութիւն ունեցող մի բարեգործութիւն է արել Մոսկուայի աղքատների համար, որ արժանի է բոլոր քրիստոնեաների ուշադրութեան: Մեծ քաղաքներում աղքատութիւնը աւելի անտանելի է, քան մեր երկրում երևակայել կարող ենք. աղքատների համար ամենից դժուար է մանաւանդ բնակարանի հարցը. Աղքատն անկարող է բնակարանի վարձ վճարել, իսկ ընտանիքը զուրտ ձմեռը դուրսը փողոցում թողնել չի կարելի: Այսպիսի թշուառների համար Եւրոպայում հիմնում են մեծ հաստատութիւններ, ուր աղքատի ընտանիքը ձրի պատսպարուիլ կարող է եղանակի հատուցութիւններից: Աերյոյշեալ բարեգործը ընդարձակել է վնդուց իւր ընտանիքի ինամքը վայելող այդպիսի մի հաստատութիւն, ընծայելով գարձեալ երկու մեծ շինութիւն 1750 քառ. սաճէն հողով և 200000 ր. դրամադրուով: Բացի յիշեալ նուիրարբութիւնից՝ 50000 ր. էլ նշանակել է այդ հաստատութեան համար յատուկ եկեղեցի կառուցանելու համար: Խոտանալով հոգալ և եկեղեցուներքին զարդարանքները, Հին հաստատութեան վերայ վերոյիշեալ նուիրարբութեամբ աւելանում 150 սենեակ, 100 ք այրի կանանց և իրենց երեխաների համար: Իսկ 50-ը այն աղջիկների համար, որ կրթւում են Մոսկուայի միջնակարգ կամ բարձրագոյն դպրոցներում: Այրիների որոշ համար նոյն հաստատութեան մէջ արհեստի և ձեռագործի դպրոցներ պիտի բացուին, որի համար տարեկան ծախս է նշանակուած 17500 ր.

— Նորիք Մոսկուայում եկեղեցական ճեղքական մի ընկերութիւն է հիմնուել: Այս ընկերութեան նպատակն է ուսումնասիրել և հրատարակել Մոսկուայի վանքերի և եկեղեցիների պատմութիւնները, եկեղեցական հին ձեւերը նախնի ձեռագրերն ի համեմատ, հին պատկերների նկարագրութիւններ և գիտնական աշխատութիւններ: Բացի գորանից ընկերութիւնը պէտք է ստուգութեան ներթափէ գործարաններում պատրաստուած սրբոց պատկերները և պիտի ձգտէ բարձրացնել ընդհանրապէս եկեղեցական արուեստը, որ պատշաճաւորութեան աստիճանից շատ ցած է վերջին ժամանակների անփութութեան պատճառով:

Այս լուրը յիշեցնում է և մեր եկեղեցու անմխիթար վիճակը պատկերների և զարդ ու գորգարանքի կողմից: Աստուածարանական գիտութեան հետ մեր եկեղեցու գոյութեան անհրաժեշտ սյուամաներից մէկն է և՛ եկեղեցական արուեստի երգեցողութեան և պատկերագրութեան՝ բարգաւաճումը:

— Հոկտեմբերի վերջերից Պետերբուրգում Հոգևոր ձեմարանի ինսպեկտորի նախագահութեամբ սկսուած են մի շարք դասախօսութիւններ այլ և այլ անձանց կողմից կրթուած դասի համար՝ քրիստոնեական բարոյականութեան մասին: Ռուսաստանում ևս հետզհետէ հասունանում է այն գաղափարը, թէ քրիստոնեութիւնը պէտք է քարոզել նաև եկեղեցուց դուրս, դասախօսութիւններով, տպագրուած անտրակներով ևն: Իսկ մեր եկեղեցիներում հասարակ քարոզներ անգամ չեն խօսում, ուր մնաց դասախօսութիւններ կատարուին: Քարոզելու համար սակայն պէտք է նիւթ և զաղափար ունենալ, ապա ուրեմն մինչև որ քրիստոնեական գիտութիւններով փոքր ի շատ օժտուած մարդկանց քահանայութեան չկոչենք, ի զուր է այդ մասին երազել: Հռուսք բաղում են և մշակք սակաւ, արդ աղաչեցէք զՏէր հնձոց, զի հանցէ մշակս ի հունձս իւրս:

— Հոկտ. 15-ին Պորէլի գիւղում Վլադիմիր Մետրոպոլիտն օծել է աղքատանոցի համար շինուած եկեղեցին, ապա նոյնտեղը հաստատուած աղքատանոցն ու ասպնջանոցը: Այս հաստատութիւնների հիմնադիրն ու խնամակալուհին Մեղվեդիկովան է, որ իւր ամբողջ կալուածը շինութիւններով, անտառներով, 300 փենետին տարածութեամբ, գթութեան գործին է նուիրել, աւելացնելով և 400000-ի մի գումար նորա պահպանութեան համար: Բացի այս նուիրարբութիւնից իւր կտակի մէջ խոստանում է թողնել զարձեալ 300000 ր. վախենալով, որ իւր հաստատութիւններն իրենց եկամուտներով կ'զուարման կտաւարուիլ: Ահա այս կալուածների վերայ է շինուել վերոյիշեալ եկեղեցին և աղքատանոցը ամեն կարգի չը.

քաղաքների համար, իսկ առանձին պայաստանարան էլ հիմնել է ծերացած և այլ ևս գործելու անընդունակ հոգևորականների համար:

— Օրինակելի են Եւրոպայւ թեմի Բոստով գաւառի Վեսկա գիւղի հաստատութիւնները: 1877 թ. գիւղացիք կեկին վաճառականի օժանդակութեամբ քարուկրեայ գեղեցիկ մի դպրոց կանգնեցին 60 հոգու համար 5500 ռ. արժողութեամբ: Դըպրոցի պահպանութեան համար նոյն վաճառականը կտակել էր 12500 ռ. իսկ գիւղացիք դպրոցին ընծայեցին մի դեանատն հող, քան երկու տարուանից ի վեր նոյն գիւղում աշխատում է հոգևոր կոչում ունեցող մի փորձառու վարժուհի և նորա շնորհիւ դպրոցի յարգը գիւղացիների աչքում այնքան բարձրացաւ որ այժմ այդ գիւղում բացի ծերունիներից չկայ ոչ ոք, որ գրել կարգալ չիմանայ, նոյն ուսուցչուհուն յաղթել է այժմ հաւասար եռանդով մի ուրիշ ուսուցիչ, որ տեղական բժշկի և քահանայի հետ համոզել են գիւղացիներին եկեղեցուն և դպրոցին կից մասեղնագարան ընթերցարան բանալ, Հէնց առաջին տարին կարողացան 300 հատոր գիրք ձեռք բերել. մասեղնագարանապետի պաշտօն կատարում է տեղական քահանան: Բաղդաւ օր գիւղ:

ԿԱԹՈՒԼԻԿ ԵՎԵՂԵՅԻ:

Վատիկանի և Քրանսիայի յարաբերութիւնները հետզհետե աւելի և աւելի լարուել են սկսում: Քանիցս առիթ ենք ունեցել մեր ընթերցողներին տեղեկութիւններ յայտնել Օտար եկեղեցիների բաժնում, բայց այժմ աւելի սուր կերպարանք է ստացել քան առաջ, և երկիւղ կայ որ այդ լարումը Քրանսիայի համար մեծ զգուարութեան և Վատիկանի յարաբերութիւններն ընդհանրապէս այնպէս մտերմական չեն, ինչպէս եղել է առաջ Քրանսիայի և Վատիկանի մէջ: Քրանսիան կաթոլիկ երկրների մէջ միակն է, որին Հռոմովը միշտ յարգանքով է վերաբերուել և համարել է նորան իւր նեցուկներից մէկը: Բայց երրորդ հասարակագետութիւնը նախկին բարեկամական յարաբերութիւնը խախտեց նորանով, որ պետական ուսումնարաններից վերացրեց կրօնի պարտաւորացուցիչ ուսումը: Այդ կարողադրութիւնը ոչ միայն կառավարութեան օգուտ չբերեց, այլ մեծ վնաս: Քրանսիայում զօրացած անբարոյականութիւնը մասամբ վերագրում է այդ հանգամանքին, առանց կրօնի և կրօնական կրթութեան ժողովրդի մեծամասնութիւնը անտարբեր է դառնում նաև դէպի կենդանի բարոյականութիւնը: Միւս կողմից հասարակագետութեան նոր օրէնքը խթան եղաւ կաթոլիկ հոգևորականութեան բաղմացնելու և կա-

նունաորելու իւր մասնատու կաթոլիկ դպրոցները, ուր այժմ ուսանում են Ֆրանսիացիների մեծագոյն մասը: Այս իրողութիւնը յայտնում են ոչ միայն արտասահմանեան թերթերը, այլ Ֆրանսիացի իրենք: Պորանով հոգևորականութիւնը անկախ գործունէութեան աւելի մեծ շրջան ձեռք բերեց, և զօրացաւ նորա նիւթական և բարոյական ազդեցութիւնը ժողովրդի վերայ:

Այս անյաջող փորձից խրատուելու փոխարէն ինչպէս յայտնում է Շ. Ի. Բ. թերթը, Վալդէկ Բուստի նախարարութիւնը կամենում է աւելի համարձակ քայլեր անել Վատիկանի դէմ, չմտածելով որ զորանից Քրանսիայում ներքին, մեծ երկպառակութիւններ կարող են յառաջ գալ: Պայն արդէն սպառնացել է, որ քրիստոնեաների պաշտպանութեան գործը արեւելքում և Չինաստանում կյանձնէ մի ուրիշ պետութեան, եթէ Քրանսիան չփոխէ իւր ընթացքը կաթոլիկ հոգևորականութեան վերաբերութեամբ: Իսկ արեւելեան քրիստոնեաների պաշտպանութեան գործը Քրանսիայի համար քաղաքական ահագին նշանակութիւն ունի: զորանով իւր քաղաքան ազդեցութիւնը զօրացնելու և գործադրելու աւելի միջոց ունի արեւելքում, քան միւս պետութիւնները: Քրանսիայի համար արեւելեան քրիստոնեաների պաշտպանութեան գործը պատուոյ և հեղինակութեան մի հանգամանք է միանգամայն, որ միջին դարերից նուիրագործուել է պատմութեան մէջ, Խզել արեւելեան քրիստոնեաների հետ ունեցած բարեկամութիւնը, իւր դէմ գրգռել պապի իշխանութեան ենթարկուած արեւելքում գործող բազմաթիւ միաբանական կարգերը, որոնց օգնութեան կհասնեն անշուտ բուն Քրանսիայի կարգերն ու միաբանութիւններն իրենց զբաղով և հոգևոր զինուորներով, արդարև մի փոսնդաւոր խող է Քրանսիայի ներկայ կառավարութեան համար, որ պէտք է լրջութեամբ ի նկատի ունենայ: Այս պատճառով էլ յիշեալ թերթը, որի սրտին մօտ է Քրանսիայի հեղինակութիւնն ու զօրութիւնը, որպէս Ռուսաց դաշնակից պետութիւն, խորհուրդ է աւելիս թողնել Քրանսիայի հոգևորականութեան դէմ սկսած սխալ և բռնի քաղաքականութիւնը, աշխատելով աւելի սերտ կապել կառավարութեան հետ եպիսկոպոսութիւնները, քանի ո՞ր ինքն է առաջարկում առաջնորդներին և պապը ձեռնադրում: Ապա առաջարկում է նրանց իշխանութեան ենթարկել Քրանսիայում կաթոլիկ միաբանութիւններն ու կարգերը, որոնց դէմ է լարուած իսկապէս կառավարութիւնը: Քրանսիայում եղած կաթոլիկ միաբանութիւններն իրենց բազմաթիւ դպրոցներով, բարեգործական հաստատութիւններով, քաղաքական թերթերով և ընկերութիւններով ներկայ կառավարութեան թշնամիների մէջ աննշան տեղ չեն բռնում:

ձիզույթների մասին, Սորբոնի (Փարիզի համալսարանը) կաթոլիկ աստուածաբանութեան փակուղեւորը 1554 թ. ձիզույթներին Քրիստոսի թողնելու դէմ հետեւեալն է յայտարարել. «Այս կարգը որ մեծախօսութեամբ իրեն Յիսուսեան կարգ» անձառելի անունն է տալիս և յանդուգն կերպով ամեն տեսակ մարդիկ նոյն իսկ ստահակներին և յանցաւորներին առանց տարբերութիւն զնելու ընդունում է իւր միաբանութեան մէջ. . . որը անսահման արածութիւններ, թողութեան և խոստովանութեան և սրբազնագործութեան մէջ այնքան ազատութիւն է վայելում, տէր է քարոզչական ամբիսնների և մատաղ սերնդի կրթութեան գործին, անարգելով համալսարանների (գիտութեան տեսակետով), եպիսկոպոսների, թագաւորների և աշխարհիկ անձանց իրաւունքները, այս միաբանութիւնը ակնյայտին կերպով արատաւորում է վանականութեան պատիւը, մէկ զի է զնում բարեպաշտութեան համար այնքան կարեւոր պահեցողութիւնն ու եկեղեցական ձեւերը, անհնադանութիւն է սերմանում եպիսկոպոսների աշխարհիկ և հոգեւոր իշխանութիւնների դէմ, շփոթութիւն է ձգում սոյն երկու դասակարգի մէջ, ժողովրդի մէջ տրտունջ, երկպառակութիւն, դատաստանական գանգաւոր, նախանձ և ապստամբութիւն յարուցանում, Աստի և հասուն գատողութեան և քննութեան հիման վերայ յայտնում ենք, որ այս միաբանութիւնը վտանգաւոր է հաւատոյ վերաբերմամբ, որ նախանգարում է եկեղեցու խաղաղութիւնը, որ նա միաբանական կեանքը ոչնչացնում, կարճ այդ ընկերութիւնը աւելի կործանման է ծառայում, քան շինութեան, Հազիւ 15 տարի էր անցել ձիզույթների կարգի հաստատութիւնից և արդէն այսպիսի դժգոհութիւն էր յառաջ բերել եկեղեցու գիտութեամբ օժտուած բարեկամների մէջ:

Այս տրտունջներն ու դժգոհութիւնները ազդելի մէջ այնքան զօրացան, որ Կղեմէս ԺԳ. պապըն 1773 թ. օգոստոսի 16-ին ստիպուած էր լուծել այդ կարգը Dominus ac Redemptor noster թղթով, Պապը նախ պարզում է, որ իւր պարաքն է եկեղեցու խաղաղութիւնը պահպանելու ոչնչացնել այն ամենը, որ մինչև իսկ խիստ փոքր չափով վրնասակար կարող է լինել քրիստոնէութեան, Յիսուսեան կարգն այլ ևս այնպիսի մեծ արգիւնք և օգուտ չէ տալիս, որն համար հիմնուած է և այնքան արտոնութիւններ է ստացել նախկին պապերից, Արովհետև զեռ նոր էր հիմնուել Յիսուսեան միաբանութիւնը, գրում է Կղեմէս իւր թղթում, որ երկպառակութեան և նախանձի սերմեր ցանեց ոչ միայն իւր անդամների մէջ, այլ և միւս միաբանութիւնների և աշխարհիկ բաժանաների, համալսարանների, նոյն իսկ այն

վերաբերութեամբ, որ ընդունում էին նրանց, Ամբողջ աշխարհը խռովութեան մէջ է նրանց պատճառով, Հատ անդամներ ազդափառ հաւատոյ և բարի սովորութիւնների դէմ վտանգաւոր վարչապետութիւններ են տարածել (ձիզույթական բարոյականութիւններով), մանաւանդ նոցա ազահութիւնը դէպի երկրաւոր բարիքը հակառակ է հոգեւոր կոչման: Մեր նախորդների գործ զրաժ բոլոր միջոցներն ի դուր անցան ոչնչացնելու այն սկզբունքներն, որ իրաւամբ Ս. Աթոռը գայթակղեցուցիչ և բարոյականութեան դէմ էր համարում: Աստի և աչքի առաջ ունենալով, որ քանի Յիսուսեան կարգը գոյութիւն ունի, եկեղեցին ճշմարիտ և տեսական խաղաղութիւն չի ունենալու, այսու լուծում ենք այն մինչև յախտեան, ոչնչացնելով նորա արտոնութիւնները և կապը Աթոռի հետ:

Չնայելով ex cathedra հրատարակուած այս լուծման և եւրոպական պետութիւնների մէջ դորա հետ կապուած հաշտանքներին, ձիզույթները պահպանեցին իրենց գոյութիւնը և մեծ ազդեցութիւն ձեռք բերին հէնց Կղեմէսի յաջորդի Պիոս Զ.-ի ժամանակ:

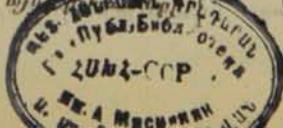
ԲՈՂՈՒՄ ԿԱՆ ԵԿԵՂԵՅԻ.

Վերջին հինգ տարին Գերմանիայում 2860000 օրինակ Ս. Գիրք է տարածուել, հէնց միայն 1898թ. 954,482 օրինակ, Այս նպատակով Գերմանիայում գործում են այլ և այլ բիրլիական ընկերութիւններ, բայց ամենից ազդեցիկը բուն գերմանական ընկերութիւնն է: Վերջին 90 տարուոյ ընթացքում բիրլիական բոլոր ընկերութիւնները միասին 29 միլիոն Ս. Գիրք են տարածել, Բողոքական ընդհանուր բիրլիական ընկերութիւնների մէջ ամենից նշանաւորը բրիտանականն է, որ 1898 թուին 5,047,792 օրինակ Ս. Գիրք է տարածել ամբողջ աշխարհում, եկամուտ է ունեցել 4 1/2 միլ. մարկ, որից 2 1/2 միլիոնը նուէր զանազան անձանց կողմից, Ընկերութիւնը իւր գոյութեան օրից մինչև այժմ 165 միլ. Ս. Գիրք է տարածել, ԺԹ. գարում բոլոր ընկերութիւնների տաքածած Ս. Գրքի թիւը հասնում է 200 միլիոնի:

— Ինչիմի ուսանողների թիւը, Համալսարանի ուսանողների թիւը 6673 է, որոնցից 366 աստուածաբանութեան, 2359 իրաւաբանութեան, 1312 բժշկութեան և 2636 փիլիսոփայութեան ձեւողերն են պատկանում, Բացի համալսարանից, միւս բարձրագոյն դպրոցներում ուսանում են 5466 հոգի, որ իրաւունք ունեն համալսարանում ևս լսել, եթէ կամենան, այսպիսով Բերլինի բոլոր ուսանողների թիւը 12,139 է, ուսանողուհիների թիւը 439:

Վերջին տարիները Գերմանիայում սովորու-

45-2/8

Թիւն է գարձել համալսարաններում կամ մասնաւոր կերպով միսիոնարութեան մասին դասընթացքեր կարգել: Այդպիսի դաստիարակութիւնների մասնակցում են պատարներ, ուսուցիչներ, աստուածաբանութեան կանգիտաւաններ (աւարտած) և ուսանողներ և ընդհանրապէս այնպիսի մարդիկ, որոնց սրտին կամ մտք է քրիստոնէութեան տարածման դարձը կամ ցանկութիւն ունին գործնականապէս ծառայել այդ նպատակին: Այդպիսի մի դասընթացք որոշուած է բանալ եկող մայիսին Լայպցիգին մտ եղած Լատիզի գրադարում: Լայպցիգի միսիոնարական ընկերութիւնը խոստանում է բնակարանի և կերակրի կողմից ամեն տեսակ զիբութիւններ տալ դասընթացքին մասնակցող անձանց:

— Անցեալ տարուայ ընթացքում Վիեննայի բողոքական համայնքը ստուարացել է 1107 նորագործներով, որոնցից 937 կաթոլիկ են եղել և 170 հոգի հրէայ, Յամենայն դէպս Աւստրիայում սկսուած հակակաթոլիկական շարժումը հետզհետէ կարծես թուլանում է:

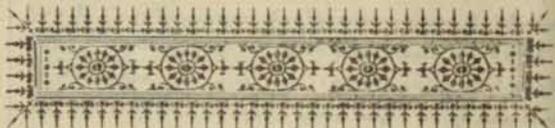
— Ներկայ թուականից՝ Վիեննայի բողոքական աստուածաբանական փակուղեւոր մի մի մեծ զիբութիւն պիտի ստանայ աստուածաբաններ պատրաստելու գործի նկատմամբ: Վաղուց արժարձուած էր աստուածաբանութեան ուսանողների համար առանձին բնակարան ունենալու միտքը: Բուն Գերմանիայում համալսարանական քաղաքներում շատ կան այնպիսի հաստատութիւններ, որոնց նպատակն է աստուածաբանութեան ուսանողներին ներթափանց և բարոյապէս նպաստելու հիմնաւոր կրթութիւն և զիտնական պատրաստութիւն ձեռք բերելու համար: Այդ հաստատութիւնները յայտնի են զանազան Convict, Theologenheim անուններով, ուր աստուածաբանութեան ուսանողները ձրի բնակարան և վառելիք են ստանում, մի տեսակ համայնական ուսանողական կեանք են վարում այն ուսուցչապետի առաջնորդութեամբ, որին յանձնուած է հաստատութիւնը: Աւսանողներն իրենց շարժական զիտական ժողովներն ունին ուսուցչապետի նախագահութեամբ, կարգով շաբաղութիւններ են կարգում և քննադատութեան ենթարկում: Կամ քարոզներ են խօսում և այսպիսով գործնականապէս վարժուած ապագայ քահանայական պաշտօնի համար: Այդպիսի հաստատութիւններն իրենց մասնաւոր մասնաւորարաններն ունին, որից օգտուել կարող են ուսանողները: Վան հաստատութիւններ ևս, ուր վերջիչեալների հետ նաև համայնական ծառ ունին բողոքական ձրի կամ շնչին վճարով:

Ահա այսպիսի մի հաստատութիւն է հիմնուած այս տարուանից բողոքական աստուածաբանութեան փակուղեւոր հակաթոլիկան ներքոյ՝ արժանաւոր հոգևորականներ պատրաստելու համար: Հակակաթոլիկ շարժմամբ վերջին տարիներս բողոք-

քականութիւնն սկսել է զօրանալ Աւստրիայում և մեծ կարիք է զգացուած պատրաստուած պատարների, նոր հաստատութիւնն անշուշտ շատ նպատուար կլինի այս կարիքը լրացնելու համար:

Բողոքական և կաթոլիկ եկեղեցիների օրինակին հետևում է այդպիսի բարեկարգացող անարկութիւնների մէջ նաև Ռուսաց եկեղեցին: սեմիարիսաներին օգնող ընկերութիւններ և քրիստոնէականներ: հիմնելով: «Անձայարան» կարելի է կոչել այն հաստատութիւնները, ուր կաթոլիկ, օրթոդոքս և բողոքական եկեղեցիների համար սպասուողներ են պատրաստում գործնականապէս վարժեցնելով մասնակցողներին եկեղեցական պաշտամունքի և քարոզութեան մէջ: Այդպիսի քրիստոնէականների սաներ ընդունում են միջնակարգ և բարձրագոյն հոգևոր դպրոցներն աւարտած երիտասարդներէջ:

Մենք ևս պարտաւոր ենք օրինակ վերցնելու մեր հանգամանքների համեմատ, առանց կոչման պատրաստ սպասուարկութեան եկեղեցին անզօր կլինի իւր գաստիարակական նպատակին ծառայելու և Աւետարանը մեռած տառ կ'մնայ մեր ժողովրդի համար:

ԵԿԵՂԵՑԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ.

ՄԱՅՐ ԱԹՈՒԻ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆԸ.

Ա.

ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ և ԵԿԵՂԵՑԻ: վերնադրով մի յօդուածի մէջ «Արարատ»-ի ընթերցողներին փորձել էինք պարզել այն խնդիրը, որ տարաբաղդարար դեռ շատերի համար վիճելի է, թէ գիտութիւնը, յատկապէս եկեղեցական կամ աստուածաբանական գիտութիւնը, ինչպէս ընդհանուր, այնպէս էլ մեր եկեղեցու դարդացման, բարոյական հեղինակութեան բարձրացման անհրաժեշտ պայմաններից մէկն է: Տգիտութիւնը, մտքերի շփոթութիւնը, բրիտանական լուստուր գաղափարների բացակայութիւնը մեր եկեղեցու համար նոյնչափ

